

UZASADNIENIE

do projektu uchwały Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie
nadania nazwy skwerowi na terenie Wrocławia

100 lat temu, w roku 1918, kiedy rodziła się Niepodległa Polska, powstał Związek Harcerstwa Polskiego. Jego twórcy przyczynili się do ukształtowania ideału harcerskiej służby rozumianej jako: służba Bogu, służba Polsce, służba sobie i innym. Szczególnie dzisiaj aktualne wydają się być ich marzenia o tym, jaki powinien być człowiek, którego kształtuje harcerstwo. Według nich powinien on być patriotą, świadomym obywatelem, człowiekiem odpowiedzialnym i prawym, aktywnym członkiem wspólnot, człowiekiem otwartym i radosnym, uczącym się, czyli gotowym na zmiany, dzielnym i zaradnym oraz powinien dbać o zdrowie ciała i ducha.

Założycielką żeńskiej organizacji harcerskiej w Polsce i jednocześnie współzałożycielką światowego ruchu skautowego dziewcząt i kobiet była Olga Drahonowska-Małkowska, której ulica znajduje się na wrocławskich Wojszycach, w sąsiedztwie ulic Szarych Szeregów, Hufcowej, Biwakowej i Oboźnej.

Polskie harcerstwo inspirowane było angielskim ruchem skautowym zainicjowanym przez **Robertą Badena-Powella** (1856-1941), brytyjskiego wojskowego, generała porucznika, pisarza, twórcę i założyciela skautingu, który w 1908 roku wydał klasyczny podręcznik skautingu Scouting for Boys. W 1910 roku pod wpływem dużego zainteresowania tematyką książki wśród młodzieży Baden-Powell kończy swoją służbę wojskową w stopniu generała i poświęca się skautingowi. W ciągu roku do jego organizacji przystępuje 100 tysięcy członków. W 1909 roku rozpoczyna swą działalność ruch skautek - dziewcząt. W 1920 roku skauci podczas pierwszego Jamboree obierają Roberta Baden-Powella Naczelnym Skautem Świata. Podczas emerytury zajmuje się on szkoleniem armii terytorialnej Wielkiej Brytanii. Za pracę ze skautami otrzymał wiele nagród i wyróżnień, m.in. tytuł lorda - barona Gilwell oraz Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu "Polonia Restituta". W czasie II wojny światowej jego nazwisko naziści niemieccy umieścili na liście wrogów III Rzeszy tzw. Czarnej Księdze. Rozwój skautingu był zaskakujący. Już w 1922 roku liczba skautów przekroczyła 1 mln w 32 krajach, natomiast w 1939 roku było ich już 3.3 mln.

Jego postać zasługuje na upamiętnienie w miejscu położonym w bezpośrednim sąsiedztwie gniazda nazewniczego związanego z harcerstwem – na skwerze przy ulicach Szarych Szeregów i Biwakowej.

Projekt uchwały nie zawiera danych prawnie chronionych.